

Viața Creștină

poienita.iasi.mmb.ro

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul III, Nr. 36 (95) † 23 Septembrie 2012

Evangelhia și Apostolul

În Duminica a 18-a după Rusalii se citește Evangelhia de la Luca 5, 1-11 (Pescuirea minunată) și Apostolul din II Corinteni 9, 6-11.

Sinaxar

În această zi pomenim **Zămislirea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul**, pe Sf. Cuv. Xantipa și Polixenia.

Zămislirea Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul a fost binevestită de către Sfântul Arhanghel Gavriil lui Zaharia, soțul Elisabetei, în timp ce se afla la templu și slujea (Luca 1, 13-15). Zaharia fiind bătrân, la fel ca și soția sa Elisabeta, s-a îndoit de cuvintele Arhanghelului Gavriil. De aceea, Sfântul Arhanghel îl înștiințează că pentru necredința lui va rămâne mut până ce se va naște pruncul (Luca 1, 18-20).

Cuvioasele Xantipa și Polixenia – Au trăit în Spania în timpul împăratului Claudiu (41-54). Xantipa era soția lui Probus, guvernatorului Spaniei. Polixenia ajungând în partea de răsărit a Imperiului Roman unde a primit botezul de la Sfântul Apostol Andrei, împreună cu prietena sa Raveca. După ce s-au întors în Spania, împreună cu Apostolul Onisim, a primit botezul și sora ei, Xantipa, propovăduind pe Domnul nostru Iisus Hristos până la sfârșitul vieții.

Merge și fără Biserică ?

Biserica Sfântul Nicolae din Densuș (județul Hunedoara), cea mai veche biserică românească (sec. al XII-lea) în care încă se slujește.

Există o vorbă răspândită printre noi, cum că fiecare are credința lui, în inima lui, și nu are nevoie să meargă la Biserică. E greu să mergi la biserică, e un efort, trebuie să renunți la o parte din timpul tău. Te doare spatele, te plictisești, nu-înțelegi ce se zice, nu-ți place cum se cântă și mai durează și mult. E mai simplu să stai acasă, să te rogi când ți-aduci aminte, să faci ce vrei, să nu fii constrâns de nimic.

Unii spun că-l au pe Dumnezeu în suflet și n-au nevoie de nici un ritual, de nici o slujbă. Nu e simplu să fie bun și să respecte poruncile lui Dumnezeu. Nu e simplu să-i iu-bești pe ceilalți oameni și pe Dumnezeu. Trebuie să renunți la unele plăceri de zi cu zi, trebuie să-i mai ajuți și pe alții, trebuie să nu te mai superi, să mai și ierți. Din când în când trebuie să mergi la preot să-ți mărturisești păcatele și să te-mpărtășești. Trebuie să-ți îndeplinești canonul pe care ți l-a dat preotul pentru păcatele mărturi-site, trebuie să te rogi seara și dimineața.

Când părinții își invită copiii cei mari (toți la casa lor) la o masă ca să se bucure împreună atunci fiecare din ei se grăbesc să vină în semn de respect și dragoste pentru

părinții lor. Dar și pentru că e un moment în care familia se poate reîntâlni după o perioadă de timp. Dar unul din fii va spune că el nu vine pentru că oricum îi iubește pe părinți și îi respectă, și-i are tot timpul în sufletul lui. Dar părinții se vor întrista căci vroiau să-l vadă pe fiu lor, vroiau să se bucure alături de el și de ceilalți copiii. Vroiau să-l întrebe ce mai face, cum se mai descurcă, ce nevoie mai are, cu ce-ar putea să-l ajute. Vroiau să se bucure auzindu-l povestind despre tot ce-i frumos în viața lui. Acel fiu se lipsește de dragostea părinților, de ajutorul lor, de bucuria de a sta împreună cu toți frații lui, și tot refuzând așa fiecare invitație se va înstrăina.

Așa face și Dumnezeu. Îi cheamă pe toți fiii lui la Biserică ca să se bucure și să fie împreună. Să vină toți și să mulțumească pentru tot ce-i bun în viața lor, să ceară ajutor pentru toate necazurile lor, să ceară putere să treacă peste toate obstacolele și supărările lor. Să vine să-L vadă pe Dumnezeu, care-și face simțită prezența prin persoana preotului dar și prin chipul tainic al icoanelor. Noi nu putem face nimic fără puterea lui Dumnezeu, chiar dacă de multe ori ni se pare că da, și atunci fără să cerem, primim din dragoste sprijinul Lui.

Domnul vrea să ne dea tot ce cerem doar când suntem toți împreună în casa Lui, când ne-am adunat toți și ne înțelegem bine unii cu alții, când suntem ca frații. Cei ce lipsesc din Biserică, aceia nu primesc ajutorul pentru că se manifestă egoist, nu vor să accepte invitația Tatălui, ci cred că se vor descurca și singuri. Dumnezeu ne dă continuu putere să trăim o viață frumoasă și să trecem peste toate. Această putere ne-o dă prin preoții Lui în fiecare biserică. Cum avem nevoie de profesori ca să ne lumineze mintea și să ne-nvețe meserie și să reușim în viață, așa avem nevoie de preoți ca să ne lumineze sufletul și să ne-nvețe cum să ne comportăm în lume.

Așa cum profesorii ne dau din inteligența și experiența lor (din energia persoanei lor) și ne-nvață, la fel preoții ne dau energia (harul) lui Dumnezeu ca să ne schimbe și să ne întărească oricând.

(Claudiu Bălan / www.ortodoxiatinerilor.ro)

IN VECI ORTODOCȘI

de Adrian Păunescu
12 noiembrie 1997

De mic, sunt ortodox, ca toți ai mei, aceasta e credința mea creștină, am învățat cu tălpile să calc, cum am aflat că mâna se închină.

Atunci am înțeles că sunt dator să nu cedez cumva vreunei noxe, ci să rămân, cu neamul meu cu tot, fidel pe veci credinței mele ortodoxe.

Ai mei puteau muri și n-ar fi dat credința lor pe nici un fel de bunuri, nici dacă ar fi fost crucificați, nici dacă s-ar fi tras în ei cu tunul.

În anii dogmei, mi-am păstrat și eu în fiecare istorică furtună, credința-n Dumnezeu, cum mi l-a dat, prin toți ai mei, Biserica străbună.

Și m-am opus căderii în neant și celor care dărau altare și clopote-n Ardeal am construit și calendare pentru fiecare.

Și 'Noul Testament de la Bălgrad' eu l-am crezut aducător de leacuri și m-am zbatut că să apară iar, la Alba, dup-aproape patru veacuri.

Și-am fost convins că nici un leninism credința ortodoxă n-o ajută ci, dimpotrivă, ateismul crunt ar vrea să o transforme-n surdomută.

Dar dintr-o data ce mi-e dat să simt? A început la București să crească un demonism bogat și indecent, ce-amenință credința strămoșească.

Nevolnicii lovesc pe ortodocși, îi tot mânjesc și culpabilizează, îi fac răspunzători de bolșevism, îi umplu de lehamite și groază.

E clipa când mă simt dator să spun că nu ne poate frânge vijelia, că nu sunt bunuri pe acest pământ, ca să ne cumpere Ortodoxia.

Noi nu putem să devenim mormoni sau, altceva, conform unei rețete, noi suntem ortodocși definitiv oricât ar vrea cu droguri să ne-mbete.

Eu n-am crezut că, într-o zi, s-aud, această fărădelege epocală: 'Ortodoxia naște comunism!' Deci, să fugim de ea ca de o boală.

Dar nu există-n lume avantaj cu care ar putea să ne îmbie catolici, evanghelici, protestanți, să ne retragem din Ortodoxie.

Precum nici noi pe nimeni nu silim să fie ortodox când nu o simte, noi suntem pe vecie ortodocși, cu leagăne, cu vieți și cu morminte.

Că nu ne poate nimeni mitui s-o părăsim pe mamă în etate din tragicul motiv că pe pământ există alte mame mai bogate.

Ci noi, cu toate-acestea, chiar acum, când ni-i credința însăși în pericol, îi salutăm pe ceilalți frați creștini, că harul de-a iubi nu e ridicol.

Și îi iubim pe toți acești creștini ce, dincolo de orice paradoxe, la rândul lor, respectă și iubesc, pe credincioșii turlei ortodoxe.

Dar, vai, se-ntâmplă zilnic un complot, o comedie pare tragedia, e în pericol cultul ortodox, se deromânizează România.

Fii, Doamne, lângă noi, măcar acum, când sumbre acuzații se adună, ia-n mână crucea de la Est, ai grijă de biserica străbună.

Și dă-ne dreptul de-a ne apăra chiar dacă de la frați asediul vine, permite-ne să fim în veci creștini, ca ortodocși urmându-Te pe Tine.

Întrebări și răspunsuri

De ce sărutăm mâna preotului? E păcat dacă nu facem asta?

Preotul este singurul om de pe pământ care primește Sfântul Trup al lui Hristos Dumnezeu în mâna sa, și nu direct în gură, ca restul credincioșilor. Mâna sa este sfințită de Dumnezeu, spre a binecuvânta, a sfinți apa, a chema Sfântul Duh peste darurile euharistice, a vindeca pe cei bolnavi (*pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi* - spune Mântuitorul Hristos Apostolilor), a însemna cu semnul Sfintei Cruci și a dăruia pe Dumnezeu. Așadar nu este mare păcat dacă nu sărutați mâna preotului, însă vă lipsiți de o mare binecuvântare și de un mare har, care nu are nimic de-a face cu vrednicia personală a preotului, ci cu harul lui Dumnezeu care se smerește și locuiește în el. Cum ai merge la chirurg și doar i-ai spune boala ta, operabilă, dar nu i-ai permite să te taie să scoată moartea din tine. Sărutarea mâinii preotului nu are nimic din complezența și pudibonderia nobiliară sau burgheză, ori din gentilețea specifică sărutării mâinii femeii. Este simplu un gest liturgic prin care primim binecuvântarea lui Dumnezeu, asta dacă dorim să o primim bineînțeles. Cam atât. (Pr. Ioan Valentin Istrati)

Ce semnifică doliul, când se poartă, de către cine și de ce?

Doliul este o perioadă de tristețe și suferință pentru pierderea a cineva drag. El implică o vestimentație în-chisă la culoare, ca simbol al durerii pentru cel adormit, în-să și un comportament adecvat situației de față, printre altele nunta, ca celebrare a bucuriei nu este recomandată în această perioadă. Doliul presupune reculegere, compătimire și mai ales rugăciune pentru sufletul celui răposat, pentru odihna sa veșnică și milostenie pentru îndurarea lui Dumnezeu față de el. Doliu poartă rudeniile, prietenii celui răposat și în cazul rudelor apropiate, el ține un an. În Biserică este recomandat ca văduvele să nu se recăsătorească și să poarte doliu pentru soții lor toată viața. Însă acest sfat nu este obligatoriu. (Pr. Ioan Valentin Istrati)

DRAGOSTE DE MAMĂ

Odată, pe o vreme grea de iarnă, o mamă trebuia să plece la drum cu copilul ei cel mic. Neavând bani, făcea drumul pe jos; de la o vreme, viscolul se întetă. Ajungându-o din urmă o căruță, stăpânul o pofti să urce. Ea se urcă, având copilul în brațe, dar vântul bătea așa de rece, încât, mama de teamă să nu-i înghețe copilul, se dezbracă de haina ei groasă și-l înveli bine. Merșeră cale lungă; când ajunseră în sat, căruțașul întrebă femeia unde vrea să coboare cu copilul, dar ce văzu?! Ma-

ma nu mai mișca, murise de frig, iar copilul gungurea vesel în învelișul cald.

Numai o mamă cu dragostea ei poate face o astfel de jertfă.

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienița - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Pr. Marius Tabarcea

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: poienita.iasi.mmb.ro

www.facebook.com/parohiasfintiiivoievozi.poienita